

"Dä va, då jag var där bol (borta) i Mången (Hällefors sn)
Dä vadä i Mångsjön en så stor fisk, så han tog af
mäj alle beten. Men en gång tog ja en grytkrok å
satte på e lammong te bet och tog ett par nya lär-
tömmar och band fast vid grytkroken. Sen kasta ja ut,
å tog afhåll kring en tall. Men fisken kom och tog ät,
å hade ja int släppt, så hade dä burit af kaf ut
i Mången."

Denne Adolfs vän stal ved och späntade bloss samt sålde sen till
gruvorna i Grängesberg. Hulting-Fia dog sedan och elaka männi-
skor skall ha satt eld på stugan. Troligen dog Häggen på fattig-
huset i Rällsö, Ljusnarsberg socken.

DE HAD JA INT TI TE TÄNK PÅ

Under Adolf Anderssons ungdomså fanns gott om vilda djur i skog-
arna också varg och björn. Själv hade han som vallpojke i Lärk-
heden, Säfsen tidigt på våren 1864 innan snön helt var borta sett
vargen ta ett lamm från de får han vallade. Vid Bränntjärnstorpet
hade de själva djur bl a får. En händelse kom Adolf ihåg och upp-
tecknade i vuxen ålder:

"Jan Erik Janssons i Ljungeråsen, Sofia gick vall med våra krea-
tur jämte sina egna d v s hennes faders. Vargarna voro ofta framme,
så att hon såg dem, men den tösen var ej rädd. En dag kom en varg
och tog min mors tacka, men hon var nästan tung, ty hon var stor
och fet. Tackan kunde nog följa hem men var något illa medfaren,
så jag minns att vi några dagar hade henne hemma. Då min mor
frågade flickan, om hon ej var rädd att vargen skulle anfälla
henne, så sade hon: "De had ja int ti te tänk på."

ADOLF ANDERSSON FLYTTAR FRÅN BRÄNNTJÄRN

På 1871 kom familjen Wilhelm Malmberg från Hällefors med hustru
Carolina Olsdotter från Rönnerberget till Bränntjärn, nordöst om
Sovanto. Endast ca trettio meter från Hammars skogvaktarboställe
ligger familjens husgrund. De hade barnen Carolina, Erik Gustaf
och Carl August den siste född i Rönnerberget övriga i Löfkullen.

Hammars ställe övergavs också på 1870-talet. Skogvaktare Hammar
dog själv redan 1864. Adolf Andersson var på 1860-talet skol-
kamrat med skogvaktarpojken Hammar i skolan vid Olsjö mossen.
Kanske var de pojken de hävligaste i räkning då de hjälpte
sina kamrater när inte läraren Skarp-Pelles pedagogiska kun-
skaper räckte till!

Människorna i Bränntjärn blir allt färre. När så Baddo Jan Persson
1879 lämnar Bränntjärn återstår endast familjen Malmberg med två
barn samt Adolf Andersson och modern Anna Stina Knas. Trots lärar-
tjänst på olika håll kvarstår de båda i husförhörslängden som
skrivna på Bränntjärn ända till 1881 då de skrivs i Hobergs
skiftlag Jänsen. Adolf gifter sig med Augusta Scherp 1882 och
deras första son Anders föds 1883 i Jänsen. År 1884 överförs hela
familjen till Skattlösberg. De bägge stugorna som Mats Pålsson
byggt står troligen tomma en tid. Någon gång före 1900 vet man
dock att en kvinna, Karolina kallad Stor-Lina flyttade in i den
nu försvunna stugan vid Bränntjärn. Hon bodde där ännu mot slutet
av 1910-talet!